

РЕШЕНИЕ

№ 3858

гр. София, 07.06.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.05.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска
Николина Янчева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Чавдар Ангелов, като разгледа дело номер **1035** по описа за **2018** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по касационна жалба на Областен управител на област С. срещу Решение 17848 от 17.07.2017г. на СРС, постановено по адм. дело № 66401/2016г., 90ти състав.

С жалбата се иска отмяна на решението, при следните съображения: Сочи, че с оспореното решение съдът е приел, че наследниците на С. Г. М. не са собственици на имот с идент. № 5964.1, тъй като е приел, че не съществува Решение №4000/15.07.1994г. на ПК „Нови искър“ и счита, че не е налице идентичност на процесния имот и нива от 1.500 дка, върху която е признато право на собственост на наследниците на М. с Решение № 403/10.07.2013г. на ОСЗ „Нови искър“. От друга страна, СРС е изцяло възприел доводите на Решение I-25-176 от 07.03.2016г., постановено по дело №25396/2014г., обезсилено от АССГ по дело № 3122/2016г.

Намира постановеното решение за необосновано и постановено в противоречие с доказателствата.

Сочи, че в производство по §4к, ал.6 от ПЗР на ЗСПЗЗ съдът проверява само верността на отразените в регистъра данни, съобразени с доказателства за установена вече собственост, а не признава такава, нито решава спорове, свързани с нея. ПНИ няма правопораждащо или пранустановително действие по отношение на собствеността върху имотите.

В тази връзка счита, че наследниците на М. са се легитмирили в хода на процедурата

като възстановен собственик въз основа на Решение № 4000 от 15.07.2000г. на ПК „Нови искър“, поради което това лице е отразено в регистъра към ПНИ относно имот № 5964.91.

В кредитираната от съда СТЕ вещото лице е посочило, че не разполага с цитираното решение на ПК. От друга страна, било установено, че ЗС е представила Решение № 403/2013г. на ОСЗ „Нови искър“, с което е възстановено правото на собственост върху 1.500 дка нива, находяща се в терен по §4 от ПЗР на ЗСППЗЗ, [населено място], м. „Русия“. С това решение се признава правото на собственост в стари реални граници и фактическото възстановяване ще се извърши по реда на чл. 28 от ППЗСПЗЗ, като границите се определят въз основа на влезлия в сила ПНИ. В тази връзка, установяването на границите се извършва на място чрез геодезическо заснемане. От данните по делото било видно, че тези обстоятелства са налице за идентифициране на спорния имот като възстановената нива.

Съдът правилно бил приел, че жалбоподателят пред него не е правоимащо лице, тъй като не попада в нито една от трите категории лица, предвидени от закона. Счита, че правоимащи, съгласно трайно установената съдебна практика са лицата, чието право на ползване се е трансформирало вече в право на собственост, а не при висящност на производството.

Счита, че решението е вътрешно противоречиво, тъй като въпреки, че е приел, че са налице неблагоприятни за жалбоподателя факти, е извел изводи в негова полза, като е отменил акта в частта относно имот № 5964.91 и е осъдил касатора да заплати разноските по делото. От една страна, било прието, че жалбоподателят не е правоимащ, а от друга е отменил оспорения акт в частта досежно процесния имот и е възложил разноските на Областен управител на област С..

Моли за отмяна на решението и претендира юрисконсултско възнаграждение.

В проведеното съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът по делото Х. Н. се представлява от адв. Д. с редовно пълномощно. Оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила, като поддържа приложения по делото писмен отговор на касационната жалба, с изложени в същия подробни аргументи.

Заинтересованата страна Район Нови искър СО се представлява от юрк Т., която оспорва касационната жалба и намира, че решението е правилно.

Останалите заинтересовани страни в производството не изпращат представители и не ангажират становище по спора.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, въз основа на данните по делото и като съобрази становищата на страните, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от правнозаинтересована страна.

Разгледана по същество, същата е основателна:

С оспореното Решение СРС е установил от фактическа страна следното:

Делото е първоначално образувано въз основа на жалба от Б. Г. Т. срещу Заповед № РД - 15 - 025 от 17.02.2014г. на Областен управител на област С., с която е одобрен план на новообразуваните имоти за обекти в землището на [населено място], район „Нови искър“, в частта относно имот по ПНИ 5964.91, стар № 294, к.л. Б-14-6-Г, с площ от 920 кв.м., за което е образувано адм.дело №25393/2014г. по описа на СРС, което е приключило с решение, обезсилено с Решение №6748/03.11.2016г.

постановено по КАХД №6133/2016г. по описа на Административен съд, С. град.

В изпълнение на дадените указания, съдът е конституирал в качеството на жалбоподател в настоящото производство Х. Н. на мястото на праводателя й Б. Т..

Съгласно жалбата, която е поддържал и новоконституираният жалбоподател, парцел 294 (стар), 5964.91 (нов) е бил предоставен на Г. Т. за ползване на основание ПМС 21, преди повече от 40 години. С решение от 12.12.1995г. по адм. дело №АХ-555/95г. по описа на СГС, III А отделение, била обявена за нищожна заповед № РД-16-300 от 21.06.1994г. на кметския наместник на ТОА Нови искър и било наредено да се издаде скица и оценка на имота, включително на изградената вила. С приетия план на новообразуваните имоти на [населено място] касаело съвсем различен имот, което се установявало от заключението по съдебно - техническата експертиза. Моли, Заповед № РД-15- 025/17.02.2014г., да бъде отменена в обжалваната част. Претендира направените по делото разноски.

С решение от 12.12.1995г. по адм. дело №АХ-555/95г. по описа на СГС, III А отделение, е обявена за нищожна заповед № РД-16-300 от 21.06.1994г. на кметския наместник на ТОА Нови искър, с която е отказано на Г. Т. да бъде изготвена оценка на предоставен за ползване имот по пар. 4 ЗСПЗЗ. Със същото решение, преписката е изпратена на кмета на СГО за произнасяне по същество. Решението е влязло в сила на датата на постановяването му. На 17.07.2004г., Г. Т. е починал и е оставил за свои наследници по закон първоначалния жалбоподател в производство Б. Т. (син) и Ж. Т. (дъщеря).

По делото е представена Служебна бележка, с рег. индекс 55 от 08.05.2006г., издадена от Кметство В., в която е посочено, че Г. Т. притежава място по 21 ПМС в [населено място], вилна зона „Б.“ под № 163 от списъка за селото.

Със Заповед № РД-15-059/16.05.2012г. на Областен управител на област С. е назначена комисия с посочен поименен състав, със задача да разгледа исканията и възражения, постъпили в 30-дневен срок от обнародване на обявата за приемане на плана на новообразуваните имоти за обекти в землището на [населено място], да отрази уважените искания и възражения в окончателния проект на плана и да извърши проверка и приемане след отразяване на постъпилите искания и възражения. Заповедта е изменена със Заповед № РД-15-059/09.07.2013г. на Областен управител на област С., а със Заповед № РД-15-095/02.06.2010г. на Областен управител на област С. е назначена комисия с посочен поименен състав, със задача: да извърши проверка и приемане на етап изготвяне на ПНИ и придружаващата го документация.

С решения, обективирани в Протокол № 1.2 от 03.02.2011г. и Протокол № 1.3 от 26.05.2011г., комисията, назначена със Заповед № РД-15-095/02.06.2010г. е приела съответно помощния план (с изключение на отделни обекти) и плана на новообразуваните имоти в М 1:1000 в графичен вид и придружаващата го документация за обекти в землището на [населено място], район „Нови искър“ СО.

В изпълнение на решенията по Протокол № 2 от 05.04.2013г., комисията е разгледала постъпилите писмени искания и възражения по помощен план и план на новообразуваните имоти, изработен на основание §4к, ал.1 от ПЗР на ЗСПЗЗ във връзка с чл.28 от ППЗСПЗЗ за обекти в землището на землището на [населено място], район Нови искър и в представения по делото Протокол № 2.1 от 20.11.2013г. е обективирала решенията си.

С решение по протокол № 3 от 30.01.2014г., относно разглеждане на материали за ПНИ след отразени възражения, изработен на основание §4к, ал.1 от ПЗР на ЗСПЗЗ

във връзка с чл.28 от ППЗСПЗЗ за обекти в землището на [населено място], СО- район „Нови Искър“, комисията е приела представените материали по договор „Изпълнение на технически дейности по прилагане на ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ“, относно земи по пар. 4к от ПЗР на ЗСПЗЗ за землището на [населено място] на етап План на новообразуваните имоти след отразени възражения и е предложила на Областния управител да издаде Заповед за одобряване на Плана на новообразуваните имоти за посоченото землище.

Със Заповед РД-15-025/17.02.2014г, Областен управител на област С. е одобрил План на новообразуваните имоти за обекти в землището на [населено място]. Заповедта е обнародвана в неофициален раздел на ДВ, бр.17/28.02.2014г. и в 2 бр. ежедневници.

Установено е от извадка от Регистъра на новообразуваните имоти в [населено място], че като собственик на имот по ПНИ 5964.91, стар № 294, с площ от 942 кв.м. е посочен С. М., на основание решение № 4000/15.07.1994г. на ОСЗ „Нови искър“.

Съдът установил още, че по делото е представен нотариален акт за собственост върху недвижим имот на основание давностно владение от 31.10.2013г. - №85, том I, рег. № 5367, дело № 74/2013г. по описа на нотариус с рег. № 432, с който Б. Т. е признат за собственик, на основание давностно владение на ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, находящ се в [населено място], район Нови искър, с площ от 937 кв.м., съставляващ имот пл. № 294, заснет в кад.лист номер Б-14-6-Г, заедно с построената в имота ДВУЕТАЖНА ЖИЛИЩНА СГРАДА.

По делото е представено решение № 403/10.07.2013г. на ОЗС Нови искър, с което на наследниците на С. М. е признато правото на собственост върху НИВА от 1.500 дка, шеста категория, находяща се в терен по пар. 4 на [населено място], местността Русия, заявен с пореден № 14 от заявлението и установен от Е. регистър. От писмо с изх. № ПД-12-151/03.12.2015г. на ОСЗ Нови искър, съдът установил, че в преписка с вх. № 03403/10.02.1992г. няма намерен оригинал на решение № 4000/15.07.1994г.,

От назначената и изслушана СТЕ, съдът приел: След запознаване с материалите по делото, направени справки в Техническа служба на район Нови искър СО, отдел „Кадастър и регулации“, сайта на общинската фирма Г. С. и др., и направен оглед на място, е констатирано, че процеснияг поземлен имот (ПИ) с идентификатор 11884.5964.91 и стар пл. № 294, м. „Б.“ (или м. „П.“, или м. „Русия“) в землището на [населено място], кад. лист № Б-14-6- Г, попада в урбанизирана, но неурегулирана територия, както и че с решение № 403/10.07.2013г. на ОСЗ „Нови Искър“, на наследниците на С. М. е признато правото на собственост върху НИВА от 1.500 дка, но поради това, че имотът е описан без съсед, без скица, неговото идентифициране е невъзможно. От огледа на място, вещото лице е установило, че границите и застрояването в процесния имот са отразени вярно и пълно на обжалвания ПНИ. Налице е извод, че вилната зона „Русия“ е частично идентична с местността „Русия“, като вилната зона „Русия“ обхваща и други местности и подместности. Процесният ПИ попада във вилна зона „Русия“, но е описван в различни местности, като „П.“, „Б.“, „Русия“ и др. Според ВЛ, от извадката от „Списък на имотите, съществували преди образуване на ТКЗС и ДЗС за [населено място], е видно, че ПИ със стар идентификатор 501.365 в м. „Русия“ е описана нива с площ 1,637 дка. С Решението на ПК 4000/15.07.1994 г. се признава нива с площ от 1,500 дка. ПИ с идентификатор 5964.91 по ПНИ е с площ от 920 кв.м. ПИ със стар кад. № 294, кад.л. № Б-14-6-Г е с графична площ от 937 кв.м. Така описаните 4 различни площи на процесния ПИ са със съществени разлики, които варират от 17 кв.м до 919 кв.м, и не е възможно да бъдат обяснени при наличните факти, обстоятелства, документи и скици. Възможно

обяснение за част от разликата в площта на процесния ПИ би могло да бъде, че наличният път от югоизточната граница на ПИ е върху част от ПИ, но тази хипотеза не се доказва с наличните семантични и графични материали за имота и пътя. Вещото лице е констатирало и установения със събраните по делото писмени доказателства факт, а именно, че поради невзимане предвид предоставянето на процесния ПИ по 21 ПМС на Г. Т. и поради незавършената процедура по заплащането на земята, не е имало новообразуване на ПИ с площи над 600 кв.м и над 1000 кв.м. На ВЛ по СТЕ Решение на ПК – Нови искър № 4000/15.07.1994 г. не е било предоставено, като същото не е и представено по делото.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът приел:

Съгласно § 4 к, ал. 1 от ПЗР на ЗСПЗЗ за земите, предоставени на граждани въз основа на актове по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ се изработва помощен план и план на новообразуваните имоти като плана по ал. 1, съдържа данни както за имотите, предоставени за ползване, така и за имотите, съществували преди образуването на ТКЗС и ДЗС. Според § 4 к, ал. 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ, съдържанието на плановете по ал. 1 и реда за тяхното изработване, приемане и съобщаване на заинтересованите лица се определят с правилника за прилагане на закона. В одобрения от областния управител план на новообразуваните имоти се нанасят имотите на три категории лица: 1. ползватели, на които по предвидения законов ред правото на ползване се е трансформирало (преобразувало, превърнало) в право на собственост чрез заплащане цената на земята по някоя от предвидените от законодателя процедури; 2. бивши собственици на имотите или техните наследници, с признато или възстановено от поземлена комисия, от общинска служба по земеделие и гори или от общинска служба по земеделие право на собственост върху земеделска земя, попадаща в територия по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ и 3. настоящи собственици, които се легитимират като такива с надлежен документ за собственост - било като приобретатели от първите две категории лица, било на самостоятелно основание като собственици на имоти, които никога не са били внасяни или включвани в ТКЗС, ДЗС и други, образувани въз основа на тях селскостопански организации, тоест тези, които никога не са изгубвали своята собственост. В ПНИ на всеки правоимащ по § 4а и § 4б се определя имот в съответствие с изискванията на § 4з от ПЗР на ЗСПЗЗ. Правоимащо е лицето, чието право на ползване се е трансформирало (преобразувало, превърнало) в право на собственост чрез заплащане цената на земята по който и да е от предвидения за това ред - по § 5 от ПЗР на ППЗСПЗЗ (ДВ, бр. 34/1992 г., понастоящем с променена редакция); по § 30 от ПЗР на ПМС № 121/1997 г. за изменение и допълнение на ППЗСПЗЗ (ДВ, бр. 28/1997 г.) или по § 62 от ПЗР на ПМС № 456/1997 г. за изменение и допълнение на ППЗСПЗЗ (ДВ, бр. 122/1997 г.). Четвърти ред е предвиден в § 31 от ПЗР на ПМС № 234/1999 г. за изменение и допълнение на ППЗСПЗЗ (ДВ, бр. 113/1999 г.), като тази процедура касае оценката след влизане в сила на плана на новообразуваните имоти по § 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ, респ. по чл. 28б, ал. 8 от ППЗСПЗЗ. Поредна възможност за заплащане стойността на земята от ползвателите, респ. техните наследници е предвидена в § 29 от ПЗР към ЗИДЗСПЗЗ (ДВ, бр. 13 от 9.02.2007 г.). На такова лице се предоставя задължително имот в рамките на ограниченията по § 4з, ал. 1 ПЗР на ЗСПЗЗ - до 600 кв. метра по § 4а, ал. 1 и до 1000 кв. метра по § 4б, ал. 1. Разликата над посочените размери до фактически ползваната земя се възстановява на бившите собственици и то само когато може да се образува нов имот с размер не по-малък от 250 кв. метра. Ако не може да се образува нов имот,

разликата остава в имота, който е определен за ползвателя и се заплаща от него (ползвателя) на собственика по реда на § 31 от ПЗР на ПМС № 234/1999 г. за изменение и допълнение на ППЗСПЗЗ. Тъй като планът на новообразуваните имоти се изготвя за земи, попадащи в територии (терени, зони) по § 4 ПЗР на ЗСПЗЗ, законодателят е дал предимство не на собствениците, а на ползвателите, като процедурата по преобразуването на правото им на ползване в право на собственост трябва да е приключила, а не висяща или предстояща.

При тази нормативна постановка, за конкретния казус съдът извел:

По делото не се установявало, че жалбоподателят Б. Т. (или наследодателят му), както и приобретателят Х. Н. са „ползвател, чието право на ползване се е трансформирало в право на собственост чрез заплащане цената на земята“. Служебната бележка, издадена от Кметство [населено място] не била от категорията актове, които са в състояние да удостоверят, че „притежава по 21 ПМС място“, тъй като правото на собственост възниква и се удостоверява от предвидени в закона юридически факти, длъжностни лица и документи, сред които не е въпросната служебна бележка.

Към 17.02.2014г. - датата на издаване на Заповед № РД-15- 025/17.02.2014г., жалбоподателят Б. Т. се е легитимирал като собственик на процесния имот по ПНИ по силата на нотариален акт за собственост върху недвижим имот на основание давностно владение от 31.10.2013г. - № 85, том I, рег. № 5367, дело № 74/201 Зг., с който Т. е признат за собственик, на основание давностно владение на ПИ, с площ от 937 кв.м., съставляващ имот пл. № 294, заснет в кад.лист номер Б-14- 6-Г, заедно с построената в имота двуетажна жилищна сграда. Съдът посочил, че това означава, че е попадал в третата категория лица, чиито имоти следва да бъдат нанесени в ПНИ, защото този документ го легитимира като собственик на имот придобит на оригинално основание, т.е. не на такъв придобит от ползвател, или на имот придобит от лице в чиято полза е бил реституиран имота, или пък на имот, който не е бил внасян в ТКЗС, ДЗС или др. и по тази причина собствеността върху него не е била загубена. Поради това извел, че Областният управител не е имал задължението и правилно не е включил както собственик в ПНИ, както Б. Т., така и придобития от него по давност имот. Съдът посочил още, че Г. Т. формално е отговарял на изискванията на закона за лице, на което е било предоставено право на ползване и незаконосъобразно не е изготвена оценка на имота му, която той да има възможността да заплати и съответно да придобие имота по предвидения ред, в следствие на което последният да бъде нанесен в ПНИ. Обсъдено е, че с договора за покупко-продажба от 21.05.2014г. Б. Т. е продал на Х. Н. процесния имот и последната се легитимира като собственик на имота с представения по делото нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот от 2014г.

Съдът приел, че в производството по делото не се установило, че съществува решение № 4000/15.07.1994г. на ПК Нови искър, въз основа на което С. М. е бил посочен като собственик на имот по ПНИ с площ от 942 кв.м. в Регистъра на новообразуваните имоти в [населено място]. Не се установила и идентичност между процесния имот и НИВА от 1.500 дка, правото на собственост върху която е признато на наследниците на М. с решение № 403/10.07.2013г. на ОСЗ Нови искър.

Съдът посочил, че съгласно чл. 28, ал. 4, изр. трето от ППЗСПЗЗ данните за

собствеността на новообразуваните имоти се записват в регистър на имотите, който е неразделна част от плана на новообразуваните имоти, от което извел, че в регистъра се съдържат данни за характеристиките на образуваните с плана имоти, собствениците и документите, от които същите черпят права. Записванията в регистъра имат само констатиращо значение. В производство по оспорване на заповедта на областния управител за одобряване плана на новообразуваните имоти не могат да бъдат разглеждани материалноправни въпроси във връзка със собствеността върху имотите, тъй като в него не се възстановяват, нито се изменят вещни права. При настъпила колизия между правата на собственици и ползватели, спорът между тях се разрешава по общия исков ред и при успешно проведен граждански процес е налице предвидената в пар. 4, ал. 8 от ПЗР на ЗСПЗЗ възможност за изменение на влезлия в сила ПНИ.

От събраните доказателства по делото се установи, че нито жалбоподателят и правоприемника му, нито заинтересуваните страни и наследодателят им притежават документ удостоверяващ трансформацията на правото на ползване в право на собственост по смисъла на § 5. (Доп. - ДВ, бр. 72 от 1993 г.), ал.6 /отм./, § 5. (И.. - ДВ, бр. 48 от 1995 г.), ал.12 /отм./ или § 62, ал.3 от ПЗР на ППЗСПЗЗ, или реституционно решение за възстановяване на собствеността върху обобществен имот в ТКЗС, ДЗС или друго държавно стопанство. Поради това не е налице основание, който и да било от тях да бъде вписван като собственик на ПНИ 5964.91, стар № 294, к.л. Б-14-6-Г, с площ от 920 кв.м., одобрен със Заповед № РД-15-025 от 17.02.2014г. на Областния управител на област С..

От това извел извод, че изискванията на чл. 28, ал. 4 от ППЗСПЗЗ не са били спазени, което налагало заповедта Заповед № РД - 15 - 025 от 17.02.2014г. на Областен управител на област С., с която е одобрен план на новообразуваните имоти в землището на [населено място], да бъде отменена в частта относно имот по ПНИ 5964.91, стар № 294, к.л. Б-14-6-Г, с площ от 920 кв.м. и преписката да се върне на административния орган с указание да заличи относно този имот, посоченото като собственик лице и вида документ за собственост от ПНИ, защото не са налице основания за това те да фигурират в Помощния план по § 4к, ал.1 ПЗР на ЗСПЗЗ.

Настоящият състав на АССГ намира, че решението вътрешно противоречиво и необосновано.

Следва да се отбележи, че в мотивите си съдът приема, че жалбоподателката пред него Х. Н. няма качество да бъде отразена в регистъра към плана, тъй като не попада в нито една от категориите лица за това. Последните са: 1. ползватели, на които по един от предвидените от законодателя процедури - по § 5 от ПЗР на ППЗСПЗЗ (ДВ, бр. 34/1992 г., понастоящем с променена редакция); по § 30 от ПЗР на ПМС № 121/1997 г. за изменение и допълнение на ППЗСПЗЗ (ДВ, бр. 28/1997 г.) или по § 62 от ПЗР на ПМС № 456/1997 г. за изменение и допълнение на ППЗСПЗЗ (ДВ, бр. 122/1997 г.), правото на ползване се е трансформирало (преобразувало, превърнало) в право на собственост чрез заплащане цената на земята; 2. бивши собственици на имотите или техните наследници, с признато или възстановено от колективния орган по поземлената собственост независимо как е бил наименован през

годините - (поземлена комисия, общинска служба по земеделие и гори или общинска служба по земеделие), право на собственост върху земеделска земя, попадаща в територия (терен, зона, район) по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ и 3. настоящи собственици, които се легитимират като такива с надлежен документ за собственост - било като преобретатели от първите две категории, било на самостоятелно основание като собственици на имоти, които никога не са били внасяни или включвани в ТКЗС, ДЗС и други, образувани въз основа на тях селскостопански организации, тоест тези, които никога не са изгубвали своята собственост.

Съдът намира, че тези изводи на съда са правилни. Приема тезата, че поради неприключила процедура по оценяване, респ. заплащане на земята, праводателят на Н. не е придобил качеството на ползвател. Действително, налице е прогласена за нищожна заповед № №РД-16-300/21.06.1994г., с която на Г. Т. е отказано оценяване на имота, но това производство не е довършено, като няма и твърдения в тази насока.

Лицето не попада и в третата категория лица, а именно - настоящи собственици, които се легитимират като такива с надлежен документ за собственост - било като приобретатели от първите две категории, било на самостоятелно основание като собственици на имоти, които никога не са били внасяни или включвани в ТКЗС, ДЗС и други, образувани въз основа на тях селскостопански организации, тоест тези, които никога не са изгубвали своята собственост.

Н. не е придобила имота от лице, което е имало качеството ползвател по посочените съображения.

Същата действително разполага с титул за собственост – нотариален акт, което би било предпоставка за нанасянето ѝ в регистъра към ПНИ обаче, само ако се установи, че се касае за имот, който не е включван в ТКЗС, ДЗС и пр., т.е. собствеността върху него не е изгубвана. В процесния случай е безспорно установено, че имотът е бил предоставен на Г. Т. /наследодател на Б. Т./ по реда на ПМС 21, което сред постановленията, визирани в §4 от ПЗР на ЗСПЗЗ и което води до несъмнения извод, че се касае за коопериран имот.

Следователно, приема се тезата, застъпена само в мотивите на решението, че жалбата се явява неоснователна. Доколкото субективното право на жалба е свързано със защита на собствени права, при така изложените мотиви в съдебния акт, логично е следвало жалбата да бъде отхвърлена. Съдът е изложил съображения защо не установява предпоставки за отмяна на заповедта за ПНИ с цел нанасяне на Х. Н. в регистъра досежно процесния имот, но въпреки това е отменил заповедта.

По този начин е извършен последващ служебен контрол от страна на съда върху оспорения пред него акт, въпреки възприетата недоказаност и неоснователност на искането на жалбоподателя.

Логичен и последователен диспозитив на изложените в оспорения съдебен акт мотиви е отхвърляне на жалбата срещу оспорената заповед.

Извън това, съдът не споделя изложените съображения от СРС в хода на осъществения от него служебен контрол върху заповедта.

Тъй като планът на новообразуваните имоти се изготвя за земи, попадащи в територии (терени, зони, райони) по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ, законодателят е

дал предимство не на бившите собственици, а на ползвателите, като процедурата по преобразуването на правото им на ползване в право на собственост трябва да е приключила, а не висяща или предстояща. В производството по § 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ, което всъщност е идентично с това по чл. 28б, ал. 8 от ППЗСПЗЗ, не се обсъжда въпроса дали са били налице законоустановените предпоставки за преобразуване правото на ползване в право на собственост. Всички тези въпроси се разрешават в една друга предходна административна процедура, която е извън предмета на настоящата. Когато претендираните по земеделската реституция земи се намират в терени по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ, правото на собственост само се признава, но реалното възстановяване се извършва при условията на чл. 28 от ППЗСПЗЗ, като имотните граници се определят въз основа на влезлия в сила план на новообразуваните имоти.

От данните по делото се установява, че с решение 403/10.07.2013г. на ОСЗ Нови искър е признато правото на наследниците на С. М. в съществуващи (възстановими) стари реални граници върху нива от 1.500 дка, шеста категория, находяща се в терен по § 4 на [населено място], в местността "Русия", но отказва реално да го възстанови, именно защото попада в терен по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ. Възстановяването следва по реда на чл. 28 от ППЗСПЗЗ, като границите на имота се определят по реда на чл. 28, ал.9 от същия.

Следователно, мотивите на съда, освен че не се дължат, с оглед възприетото по отношение на подадената жалба, че е неоснователна, не се и споделят от настоящата инстанция.

Противопоставянето на правото на собственост, заявено от жалбоподателката пред СРС Х. Н. по аргумент от закупуването на имота от лице, което го е придобило по давностно владение, срещу наследниците на С. М., на които е отреден имота, следва да стане по гражданскоправен ред, по арг. от §4к, ал.8 от ПЗР на ЗСПЗЗ, уважаването на който иск ще е предпоставка за изменение на така приетия план.

По изложените съображения, решението следва да бъде отменено, а спорът разрешен по същество, като жалбата на Х. Н. срещу Заповед №РД-15-025/17.02.2014г. , в оспорената ѝ част, бъде отхвърлена.

При този изход на спора, в полза на касатора следва да бъдат присъдени разноските за настоящото производство в размер на 200 лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.2 от АПК, АССГ, II-ри касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №172848 от 17.07.2017г. на СРС, постановено по адм. дело № 66401/2016г. по описа на съда, като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА: ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. С. Н. срещу Заповед № РД-15-025/17.02.2014г. , с която е одобрен ПНИ за [населено място], в частта ѝ досежно имот 5964.91, стар 294.

ОСЪЖДА Х. С. Н. да заплати в полза на Областна администрация С. сумата от 200 / двеста/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение за настоящото производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.